

Ca. 121. De silentio et eius opa. 124.

accepterit deus anima meam
corpus meum sepelit. Thob. viij.
Ideo spirituales filii scilicet
discipuli Iohannis sepelunt corpus eius. Mathei. viij. et
Marc. vi.

loquacitate paradisum perde-
dit. Genes. iij. Propterea fui-
te locuta est quando Job fuit
a deo percussus. deo pro te repre-
heredit eam. Job. ii. capitulo.

Silere debent homines se-
creta sua et aliorum. Nec ea reue-
lare maxime multieribus. quia
nesciunt secreta tacere. Nam
quia samson reuelauit proprie-
tatem ipsa in eius dominus
manifestauit. Iudicum. viij.
Item quia ipse inducauit vultu
de secretum fortitudinis ipsa
proinde fortitudinem et vitam
propter eius loquacitatem am-
bit. Iudicum. vii. capitulo.

Silere debet quilibet ad
obprobria dicendo nec ad di-
cta respondendo. Nam quia
hunc obprobrium patris fra-
teribus nunciant a patre ma-
sedictus fuit. Genesis. xv. ca.
Ob hanc causam filebat saul
et dissimilabat se audire mas-
se loquentes de eo ut non re-
spoderet eis. primo. Reges. v.
in fine. Thobias auditis ver-
bis intitulatis ab opere non et-
endit ut non litigaret. Thob.
bie. ii. Cui ancilla zare dixisse:
ei obprobriu[m] ipsa cicutem et cess-
sit. Thobie. ii. ca. Nam dicit:

Capitulu. 121.

De silentio et eius opera-
tione.

Silere debent spectantes
multieres obloquientes no-
rum fugiendo.

Intima non ostendentes se-
creta terrendo.

Et comititia tenentes his
non respondendo.

Clericarumque viuente[s] sacra[s]
assistendo hominesq[ue] sapi-
entes tempore tacerendo.

Gentium

tenere debent mu-
stieres. quia earum lo-
quacitas periculosa est. Ideo de-
dit dominus preceptum a deo et
eius ut multies intimes loquendi
materiam haberet. sed a viro
diffendo. His igitur ptermis-
sis eua garrulido et septissimum
serpenti responderendo per nimis

Capitulum. II2.

Ezechias ut nō responderet ali
quits rapsaci cōminant et si
luerūt omnes Esate. xvij. c.
falsis cōmuntibꝫ susannā nō
tridit sed flens in celū aspexit
et iō liberata fuit. Dan. viij.
Maria peccatrix in domo sy-
monis tacuit. t̄deo dñs ipsaz
cōmēdauit symoni loquenti.
Luce. viij. Conquerenti soror ut
hīl enīd magdalena. iō p̄ps
eius aduocat⁹ fuit. Lu. x. Di-
scipulis in ea frenūtibꝫ ppter
effusionē vnguēti etiā fuit.
et christus ea defendit. Marc⁹
vij. Mulier in adulterio de-
prehēsa accusantibꝫ nō enīd
t̄deo p̄ps eam absolvit. Johā
vij. Silentium obseruare
Delect religiosi ⁊ clerici ⁊ viri
spūales. et maxime in ecclesia
Dñ postq̄ locutus est dñs ad
enoyſen impeditoris ⁊ tradito
etisſigine fuit. Exo. viij. Anna
mater samuelis in templo fo-
quebatur. t̄. Beg. t̄. Job sanct⁹
rep̄hendit se de locutō d̄cēs
Inſipicere locutus sit q̄ uti-
nam tacuisse. Job vij. Hiere-
mitas in utero sanctificat⁹ ex-
cusabat se d̄cēs. Mescio loq̄
quia puer ego sit. Hierente. t̄.
Locutus paulus i synagoga

ſilentū in dicit ubi nō eſt au-
ditus. nō debet offerdi sermo
Actuū. viij. Silere debent
sapientes vſq; ad temp⁹ con-
gruū. Nam cū abigat⁹ plau-
cūtſet dauid nō in dicauit ut
eo suo verbū ſſiluit vſq; ma-
ne cū digeſſifet vñū. t̄. Beg. p̄p
vñū. Dñ tacuit hester nō lo-
quido de populu suo ne ſuſpt
caretur regt ſed ſuo tpe ē locu-
ta. Hester. v. t̄. et. viij. Beata
virgo Maria audita ſalutatio
ne p̄p tacuit ⁊ cogitauit. poſt
ea modeſte reſpondit. Lu. t̄.

Capitulū. 122.

De societate bonor⁹
Societas bona habet ab
immitibꝫ iam liberatos
Comunētibꝫ lo (efficere;
cupletatos reficere.
Sancte vniuentibus asſo-
ciatos perficere.

D̄cietasbo

norum liberat homines
a periculis. Nam fuſſent in
uenti deces iuſti in hīqz etiū
tibꝫ sodomor⁹ ppterſet de
uis vntueris et euafſent be-
neſis. p̄vñ. Homines de lachis
occisi fuerūt q̄ nō habebant